777/07

Den 20. august 2007 blev i sag nr. 70.321:

xxxx xxxxx xxx xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx xxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Boet efter afdøde forsikringstager, som havde ulykkesforsikring i If Skadeforsikring, klager ved dets advokat over selskabets afvisning af at udbetale erstatning i anledning af forsikringstagerens død.

Selskabet har afvist at udbetale erstatning under henvisning til, at det ikke findes sandsynliggjort, at forsikringstageren afgik ved døden som følge af et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Det fremgår af sagen, at nu afdødes ægtefælle ved skrivelse af 21/11 2005 anmeldte, at hendes mand var afgået ved døden den 7/9 2005. Af ægtefællens skrivelse fremgår bl.a.:

> "Min søn og jeg havde talt med O. d. 07.09-2005 om morgenen … Ved 12-tiden ringede jeg hjem ang. et tlf.nr. det fik jeg …
>
> Ca. kl. 17 kørte min søn og jeg hjem, der fandt vi O. liggende på maven i spisestuen. Vi fik ham vendt, han blødte, i faldet havde han ramt en stol, hvorefter han slog hovedet ned i spisestuegulvet, hvor der er klinker. Der var blod på både stol og klinker. Min søn mente, han havde brækket næsen. Mens min søn ringede efter Falck, prøvede jeg på at finde pulsen, men var allerede da klar over, at han var død.

Vi havde tomater stående på et lille bord i spisestuen, og jeg mener, at O. snublede og faldt, da han rakte ind over stolen for at få dem. I køkkenet var O. i gang med frokosten."

Til brug for vurdering af sagen rekvirerede selskabet efterfølgende dødsattesten fra L. Politi samt lægelige oplysninger fra G. Amtssygehus.

Af journalark fra G. Amtssygehus fremgår bl.a.:

"18.04.05 **Kardiologisk ambulatorium P:**
…
Aktuelle:
Synkoperet gange 4, første gang i november 2003. Synkopen opstod en nat, da han skulle ud på toilettet. Besvimede inden han nåede sit forehavende. Anden synkope fandt sted 1. nytårsdag 2004 på H. Station, faldt og slog hovedet mod cementen, i tilslutning hertil blev patienten indlagt på P-414, hvor det blev opdaget, at patienten havde atrieflimren. Opstartede Selo-Zok herfor. Tredje synkope fandt sted den 05.02.2005, patienten faldt og brækkede armen, se tidligere.
Fjerde synkope 08.04.2005. Patienten var på vej til Psykiatrisk Ambulatorium, faldt angiveligt om inde i bussen.
Patienten beskriver, at synkoperne kommer fuldstændig uvarslede og uventede, således ingen prodromer, ingen hjertebanken, ingen brystsmerter. …
Spiritus:
5-6 genstande daglig
…
Alt i alt er der således svær LV dysfunktion uden betydende LV dilatation. Kontraktiliteten er diffust nedsat og ætiologien kan ikke umiddelbart afklares. Baseret på atriedimensionen er det næppe troligt at denne patient i nær fremtid vil kunne genetablere sinusrytme, hvorfor der formentlig på sigt bliver indikation for permanent AK-behandling (dette er patienten dog noget imod).
Med hensyn til den videre behandling er det bydende nødvendigt, at vi får monitoreret hjerterytmen …
Påbegynder oveni vanlig betablokade
…
07.06.05 **Kardiologisk Ambulatorium**
…
Status synes således at være kardiomyopati på ukendt baggrund, men med mulig baggrund i alkohol. Endvidere synkoper der kan være relaterede til alkoholforbrug, men på anden side kan malign arytmi ej heller udelukkes.

D. 07.09.05 - Meldt over alarmen: Hjertestop
Afd. P:
Meldt over alarmen med hjertestop. Kendt hjertept., senest set i live kl. ca. 12.30. Dødfunden af sin hustru i hjemmet.
Asystoli i ambulancen.
Der gøres ikke aktivt genoplivningsforsøg.

…
Cranium: tegn på næseblødning samt næsetraume, formodentlig efter fald.

Erklæres død kl. 17.21.
…
D. 08.09.05 kl. 00.30:
…
Politiet underrettet, men ønsker ikke obduktion.
Pårørende modsætter sig obduktion."

Ved skrivelse af 14/3 2006 meddelte selskabet afslag på udbetaling af dødsfaldssummen under henvisning til, at selskabets læge fandt, at det var nu afdøde forsikringstagers sygdom, der var årsag til dødsfaldet.

Hertil svarede nu afdødes ægtefælle i skrivelse af 1/5 2006 bl.a.:

"Deres brev af 14. marts skriver lægen at det 'snarere er en hjertesygdom, der er kendt i forvejen end en ulykke' - det betvivler vi. Som forklaret i forhistorien var O.E. handicappet som følge af sin dårlige skulder/arm/hånd og i forbindelse med dårlig balance finder vi det endog meget sandsynligt, at han er faldet på det hårde stengulv og slået sig først på armlænet på stol og derefter på stengulvet.

'Pårørende modsætter sig obduktion' står der skrevet i brevet - det er ikke korrekt, vi (B., J. og E.V.) blev spurgt om vi ønskede obduktion og på tidspunktet, hvor vores far/mand lige var død kunne vi ikke se nogen grund til det og vi var slet ikke opmærksomme på, at der kunne være en grund til dette. Vi spurgte om, der var grund til at få obduktion, men fik ingen rådgivning omkring dette."

Ved skrivelse af 7/6 2006 fastholdt selskabet afslaget på udbetaling af dødsfaldssummen.

Sagen blev efterfølgende forelagt for selskabets Kundeombud, som gav selskabet medhold i afgørelsen.

Boets advokat har over for nævnet påstået selskabet tilpligtet at anerkende, at forsikringstagerens død skyldtes et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Til støtte herfor henviser advokaten til skrivelse af 22/9 2006 hvoraf bl.a. fremgår:

"Det er enkens opfattelse, at årsagskæden er således:

OEH får muligvis en såkaldt synkope (kortvarig besvimelse) og falder.

I faldet slår han næseryggen mod armlænet af en stol, og det er dette traume, der forårsager hans død.
…
Enken gør navnlig gældende, at afdøde var meget handicappet som følge af den dårlige skulder/arm/hånd, balancen forskydes, når man er så godt som enarmet. Derfor faldt OEH, da han ville række ud efter tomaterne bag stolen.

Et fald må som udgangspunkt anses som et ulykkestilfælde, og der vides intet om, at faldet skulde være fremkommet ved et ildebefindende eller som følge af besvimelse, men selvom det var, er begivenheden omfattet af policen.

Selskabet har ikke ført det fornødne bevis for, at skaden/dødsfaldet er opstået som en direkte eller indirekte følge af en tidligere bestående sygdom eller specielt en hjertelidelse, som selskabet har henvist til.

Hvis man skal overveje, hvad der er den mest sandsynlige årsag til faldet, og antager, at faldet er årsag til dødsfaldet, må man fremhæve, at det drejer sig om en ca. 78-årig mand, der har været udsat for en faldulykke i februar måned 2005 - ca. 6,5 måned før dødsfaldet - og har gennemgået en mislykket operation med plexusskade til følge … da der ikke er oplyst om andre faldepisoder, og da der ikke er oplyst om andre faktuelle gener, sygdomme eller bestående skavanker, som skulle kunne forårsage faldet, må det efter almindelig erfaring være mest sandsynligt, at skaden er sket uden hans vilje og uden, at han har haft noget herredømme over skadeårsagen, eller at den skulle være forårsaget af nogen forudbestående disposition hos ham.

Når selskabet i sin afvisning af 14.3.2006 begrundede denne med, at det 'snarere er en hjertesygdom, som var kendt i forvejen, der har forårsaget ulykken', må man fremhæve, at der intet belæg er herfor, udover lægeundersøgelsen i januar 2004, hvor han blev undersøgt for mistanke om atrieflimren, som blev behandlet."

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at forsikringstagerens dødsfald ikke er forvoldt ved et ulykkestilfælde. Til støtte herfor anfører selskabet i skrivelse af 2/11 2006 bl.a.:

"Ud fra de foreliggende oplysninger er det ikke muligt med sikkerhed at konstatere hvad dødsårsagen er. Ud fra de lægelige oplysninger vi har fået udleveret fra Amtssygehuset G., mener vi ikke, at der er noget der tyder på, at dødsårsagen skyldes selve faldet eller en anden ulykke. Et fald medfører sædvanligvis ikke døden. I denne sag er der ikke tegn på at faldet har medført fysiske kvæstelser, der kunne have medført døden. Klagers advokats påstande om at hævelsen på afdødes næse er bevis for, at selve faldet er årsag til døden, synes ikke at være støttet af nogen lægefaglig vurdering i sagen.

Derimod ved vi, at afdøde var en kendt hjertepatient og igennem mange år har haft et massivt alkoholmisbrug.

Ifølge journalen fra Amtssygehuset G. fremgår det blandt andet af Journalnotatet af 18.04.2005 at der har været flere faldepisoder. Årsagen til faldene er ifølge journalen synkope/svigtende hjertefunktion. Det fremgår af journalen at han var under behandling for denne sygdom.
…
Det er vores rådgivende læges vurdering at dødsfaldet skyldes et hjertestop forvoldt af hjertesygdommen. Det er vores læges vurdering, at der ikke er tegn på, at døden skulle skyldes selve faldet.

Det er i den forbindelse vores opfattelse, at klagers afvisning af obduktion i denne konkrete sag, må komme klager bevismæssigt til skade.

Det er derfor vores opfattelse, at klager ikke har bevist at døden var forvoldt ved et ulykkestilfælde, og dermed har klager ikke bevist, at dødstilfældet er omfattet af forsikringen.
…
Hvis Ankenævnet mener at dødsårsagen med overvejende sandsynlighed skyldes faldet, går vi gældende, at årsagen til faldet skyldes hjertesygdommen, og der er en så nær sammenhæng mellem sygdommen og den formodede dødsårsag, at tilfældet falder ind under undtagelsen i pkt. 5.1.1."

Heroverfor anfører boets advokat i skrivelse af 15/11 2006 bl.a.:

"På side 3 er anført, at klageren har modsat sig obduktion. Det er ikke korrekt. Politiet rettede henvendelse til klageren, og spurgte om hun ønskede obduktion - med tilføjelse om, at politiet ikke gjorde det - og derefter tilsluttede klageren sig, at der ikke blev foretaget obduktion, fordi der ikke fandtes anledning dertil.

Når det anføres, at dødsfaldet skyldes 'hjertestop', skal det præciseres, at ambulancefolkene prøvede genoplivning på stedet med alle forhåndenværende midler, og udtrykket 'hjertestop' blev lanceret af alarmcentralen, da afdødes søn ringede dertil for at rekvirere hjælp.

Den store blodmængde, der blev forefundet på uheldsstedet, stammer i hvert fald ikke fra et hjertestop."

Hertil svarer selskabet i skrivelse af 23/11 2006 bl.a.:

"Efter vores opfattelse er årsagen til at klager ikke ønsker en obduktion ikke i sig selv afgørende for denne sag.

Vores synspunkt er derfor fortsat, at det må komme klager bevismæssigt til skade, at hun ikke har ønsket at der blev foretaget en obduktion i en sag, hvor klager mener at der kan være tvivl om dødsårsagen, og hvor klager mener at dødsårsagen skyldes andet, end det der umiddelbart er anført som dødsårsag i de lægelige dokumenter.

Ifølge vores oplysninger jævnfør journal af 7. september 2005 må der lægges til grund at afdøde ved faldet fik næseblod. Der ud over kan vi ikke se at der findes oplysninger om at der blev fundet en 'stor blodmængde'."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**4.0 Hvad dækker forsikringen**

…

4.1.2 Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.

4.1.2.1 Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

…

5.0 Hvad dækker forsikringen ikke

5.1 Sygdom eller forudbestående invaliditet m.m.

Sygdom:

5.1.1 Forsikringen dækker ikke:
Ulykkestilfælde der skyldes sygdom (bortset fra ildebefindende eller besvimelse).

5.1.2 Forværring af ulykkestilfældets følger, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældig tilstødende sygdom.

5.1.3 Sygdom og/eller udløsning af latente sygdomsanlæg, selvom sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde eller følger heraf, hvis hovedårsag er sygdom eller sygdomsanlæg."

Nævnet udtaler:

Den tegnede forsikring dækker følger efter ulykkestilfælde defineret som en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

Det kan lægges til grund, at nu afdøde er faldet, men det er ikke klarlagt, om døden var indtrådt inden faldet eller ved selve faldet, og i sidstnævnte tilfælde, hvad der var årsag til faldet.

Forsikringsbetingelserne indeholder en undtagelsesbestemmelse, hvoraf det fremgår, at der ikke dækkes, hvis årsagen til ulykkestilfældet er sygdom. Denne undtagelsesbestemmelse gælder dog ikke, hvis faldet skyldes besvimelse eller ildebefindende.

Henset hertil - og til nævnets afgørelse i ankenævneskendelse 67.248 - finder nævnet, at der til afgørelse af nærværende sag kræves en nærmere bevisførelse vedrørende, hvad der er den mest sandsynlige årsag til faldet henholdsvis dødsfaldet.

Da en sådan bevisførelse ikke kan ske for nævnet, men i givet fald bør forgå ved domstolene, må nævnet med henvisning til § 4 i nævnets vedtægter afvise sagen.

Derfor

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen